

Bohumila P., a dospevši takto k presvedčeniu, že vina sť-ľova je zcela dokázaná, pominul návrh sť-ľov na výsluch ďalších svedkov.

Sť-ľ vytýkajúc nap. rozhodnutiu v tomto posledne zmienenom smere vadnosť pokračovania, zabýva sa jedine len výpovediami svedkov Dra Ludvíka F. a Jána D. dovodzujúc, že na nich nebolo vraj lzä rozsudok o jeho vine založiť, pri tom však necháva bez povšimnutia svedocké výpovedi Vojtecha G. a Bohumila P., ktoréžto výpovedi — jako bolo shora uvedeno — spolu s výpovediami svedkov Dra F. a D. tvorily v danom spore celkový dokazovací materiál, z ktorého žal. úrad čerpal svoje presvedčenie o vine sť-ľovej. Už z tejto príčiny javí sa sťažnosť, vytýkajúca neúplnosť zistenia skutkového stavu, bezdôvodnou.

Lež — nehľadiac k tomu — bezdôvodne namieta sť-ľ, že výpoveď svedka Dra Ludvíka F. vzhľadom na jeho dodatočné písomné osvedčenie nebolo lzä vraj vziať za dôkaz k ustáleniu viny sť-ľovej. V protokolu, spísanom o pojednávaní sporného priestupku dňa 10. júna 1930, uviedol totižto svedok Dr. Ludvík F. mimo iné, že vzhľadom k hroznému škandálu a zo strachu pred rvačkou opustil miestnosť a nevie čo sa pozdejšie stalo. O túto protokolárnu a v pokračovaní správnom neodvolanú svedeckú výpoveď právom mohol sa žal. úrad opierať pri zistení skutkového stavu a nemusel hľadať na súkromné písomné osvedčenie svedkov, ktoré učinil dňa 26. júna 1930 sť-ľovi a v ktorom prehlasuje, že nemohol dokazovať, že by sa on a kaviarenski hostia, ktorí sedeli pri jeho stole, zo strachu pred rvačkou boli vzdialili, lebo že ináče už pre pokročilosť času sa chystali odísť.

Avšak neprávom vytýka ďalej sť-ľ, že nebolo lzä rozsudok založiť na jedinej zaťažujúcej výpovedi svedka Jána D., lebo — jako shora uvedeno — uznal žal. úrad vinu sť-ľovu nie len na základe výpovedi tohoto svedka, lež i na výpovediach ostatných svedkov, totiž na výpovedi Dra Ludvíka F., proti ktorejž sť-ľ, jako uvedeno, bezdôvodne brojí, a na výpovediach svedkov Vojtecha G. a Bohumila P., proti výpovedi ktorýchž sť-ľ vôbec nebrojí. — — — —

Konečne, pokiaľ sť-ľ vytýka, že sa žal. úrad neprávom odvoláva na Dra Jozefa K., lebo tento nebol v priestupkovom pokračovaní vypočutý, a, sdelené-li niečo úradu písomne, nebolo to sť-ľovi sdelené, aby k tomu zaujal stanovisko, je námietka táto už preto bezdôvodná, lebo žal. úrad dovolávajúc sa v nap. rozhodnutí »písomného odprosena Dra Jozefa K., čo predpokladá verejné nadávky alebo urážku«, uviedol to len jako obsah čiastočného dooznania sť-ľovho, resp. jako dedukciu, ku ktorej žal. úrad z tohoto dooznania dospel, k čomuž mal dostatočnú oporu vo výpovedi sť-ľa, učinenej v protokole o priestupkovom pokračovaní z 10. júna 1930, kde sť-ľ výslovne uvádza, že »ostatne ad meritum veci trvám na svojej pôvodnej výpovedi a dodávam, že som svedka Dra K. písomne odprosila.« — — — —

Č. 11.568.

Zamestnanci veřejní. — Zdravotnictvo: Obecní a obvodní lékaři převzatí podľa zák. č. 236/22 Sb. do smluvnej služby štátnej — veta ako u Boh. A 5164/25.

(Nález zo dňa 28. novembra 1934 č. 22.425.)

Vec: Dr. Vojtech C. v B. proti zemskému úradu v Užhorode o úpravu požitkov.

Výrok: Nap. rozhodnutie sa zrušuje pre nezákonnosť, pokiaľ ním bolo zamietnuté odvolanie sť-Povo.

Dôvody: Usnesením z 20. júna 1929 zastupiteľstvo mesta B. — vybavujúc žiadosť sť-Povú de pres. 26. februára 1929 a pokladajúc sť-Pa, ktorý vstúpil na základe smluvy zo dňa 11. augusta 1923 uzavrenej s ministerstvom verejného zdravotníctva do služebného pomeru ku štátu v smysle § 8 zákona č. 236/1922, i naďalej tiež za lekára tohoto mesta — priznalo sť-Povi za dobu od 1. februára 1925 do 28. februára 1929 nárok na služebné požitky z prostriedkov mesta (v úhrnnej čiastke 41.988 Kč 80 h), totiž nárok na rozdiel medzi služebnými požitkami, ktoré prislúchajú sť-Povi od mesta podľa úpravy služebných požitkov mestských zamestnancov, prevedenej mestom od 1. februára 1925, a medzi služebnými požitkami, ktoré sť-Povi prislúchajú od štátu.

Rozhodnutím zo dňa 5. augusta 1930 okresný úrad v Berehove — vybavujúc odvolanie sť-Pa a odvolanie zástupcu mestského notárskeho úradu — zrušil zmienené usnesenie mestského zastupiteľstva a vyslovil, že sť-Povi náleží rozdiel medzi požitkami, ktoré požíval od mesta B. do doby prijatia do štátnej služby dľa zák. č. 236/1922 Sb., a medzi požitkami, ktoré mu prislúchajú dľa služebnej smluvy sjednanej dňa 11. augusta 1923 s ministerstvom ver. zdravotníctva až do doby jeho pensionovania. — — — — — Ďalej vyslovil okresný úrad, že nárok na úpravu zvýšených požitkov od 1. februára 1925 od mesta B. sť-P nemá, lebo v tej dobe nestál už vo službe mesta, ale štátu, a nemohol byť tedy účastnený výhod zlepšených požitkov vlastných obecných zamestnancov.

Do tohoto rozhodnutia podal odvolanie sť-P i mesto B. Nap. rozhodnutím žal. úrad zamietol tieto odvolania z dôvodov uvedených v rozhodnutí okr. úradu, akož i v uvážení následovných okolností: Podľa § 8 odst. 6 zák. č. 236/1922 Sb. nároky prevzatých, v dobe účinnosti tohoto zákona definitívne ustanovených obecných a obvodných lekárov na služebné a zaopatrovacie požitky, nabyté na základe dosavadných zákonných ustanovení, sú zachované, pokiaľ nepresahujú výšku služebných a zaopatrovacích požitkov stanovených vo služebnej smluve sjednanej podľa tohoto zákona. Podľa § 8 odst. 11 (recte 10) tohož zákona čiastky, o ktoré nároky na požitky služebné, priznané obecným a obvodným lekárom pred účinnosťou tohoto zákona, prevyšujú požitky, prislúchajúce im podľa uzavrenej smluvy so štátom, nie sú dotknuté. Záväzok k jejich výplate je posudzovať podľa dosavadného služebného pomeru. Odst. 11 (recte 10) § 8 cit. zákona zaväzuje totiž dosavadného zamestnávateľa pred účinnosťou zákona, t. j. obce, k vyplateniu čiastok, o ktoré dosavadné služebné požitky, priznané pred účinnosťou zákona, prevyšujú požitky, priznané zamestnancom dľa smluvy so štátom. Prislúcha tedy pokiaľ sa týka služebných i zaopatrovacích požitkov zamestnancovi rozdiel medzi požitkami, priznanými mu obcou a požitkami prislúchajúcimi mu dľa smluvy so štátom, vzniklý v dobe pred sjednaním smluvy, t. j. pred vstupom do smluvného pomeru so štátom. Nemá tedy sť-P právneho nároku na úpravu služebných požitkov podľa právoplatných noriem, vydaných mestským zastupiteľstvom po dni vstupu za-

mestnanca do služebného pomeru so štátom, t. j. v dobe, v ktorej nebol už vo službách mesta, ako i na výplatu rozdielu takto upravených požitkov.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

Predovšetkým nutné je konštatovať, že v danom prípade môže byť predmetom kognície nss-u nap. rozhodnutie len potiaľ, pokiaľ ním bolo zamietnuté odvolanie sť-l'ovo do rozhodnutia okr. úradu.

Ako je to patrné z odôvodnenia nap. rozhodnutia, oprel žal. úrad svoj výrok, že sť-l' nemá vôči mestu B. nárok na služebné požitky, plynúce z úpravy služebných požitkov zamestnancov tohoto mesta, prevedenej od 1. februára 1925 jedine len o dôvod, že v dobe, kedy úprava tá bola vydaná, nebol sť-l' už vo službách mesta ako mestský lekár, lebo už pred tým vstúpil do služebného pomeru ku štátu v smysle zák. č. 236/1922 Sb.

Vychádzal tedy žal. úrad v nap. rozhodnutí z právneho názoru, že, vstúpil-li obecný (mestský) lekár do služebného pomeru ku štátu v smysle zákona č. 236/1922 Sb. na základe smluvy uzavrenej so štátom, bol tým zrušený jeho dosavadný služebný pomer k obci (mestu).

Leč tento právny názor žal. úradu je — ako tiež sťažnosť právom vytýka — mylný, lebo — jak nss vyslovil už v nál. zo dňa 27. novembra 1925 č. 22.840, Boh. A 5164, k jehož dôvodom sa podľa § 44 jedn. por. odkazuje, a tiež v nál. zo dňa 22. novembra 1928 č. 31533 (vydanom o sťažnosti mesta B. vo veci týkajúcej sa služebných požitkov dnešného sť-l'a) — obecní a obvodní lekáři prevzatí podľa zákona č. 236/1922 Sb. do smluvnej služby štátnej majú po tomto prevzatí postavenia dvoje: jednak svoje dosavadné postavenie, pokiaľ ho lžá slúžiť s predpisy cit. zákona, jednak postavenie ako smluvní zamestnanci štátu.

Keďže tedy žal. úrad svoj výrok, ktorým nepriznal sť-l'ovi vôči mestu B. nárok na služebné požitky, plynúce z úpravy služebných požitkov zamestnancov tohoto mesta, prevedenej od 1. februára 1925, oprel práve jedine len o dôvod spočívajúci na svrchu zmienenom mylnom právnom názore, bolo nap. rozhodnutie, pokiaľ ním bolo zamietnuté odvolanie sť-l'ovo, zrušiť podľa § 7 zák. o ss, aniž sa nss mohol zabývať ďalšími vývodami sťažnosti.

Č. 11.569.

V o d n í p r á v o: Je možno jednoho z více žadatelů o propůjčení nějakého vodního práva z konkurence předem vyloučiti a může nedostatek spolehlivosti tvořiti právní důvod takového vyloučení?

(Nález ze dne 28. listopadu 1934 č. 22.468.)

V ě c: Eduard T. v N. (adv. Dr. Antonín Grimmer z Ústí n. Lab.) proti ministerstvu zemědělství o povolení přivozu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n ů s t.

D ů v o d y: Nálezem zemského úřadu v Praze z 3. dubna 1931 bylo Karlu H. a Antonínu Š., dnešním zúčastněným stranám, za četných pod-